

Customs Artificial Intelligence

อำนาจหน้าที่ ดุลพินิจ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกักของ ตาม พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2560

โดย นายเต็มวงษ์ จันทร์ชุ่ม
นิติกรชำนาญการพิเศษ
รักษาการในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

อำนาจหน้าที่ ดุลพินิจ ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการกักของ ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐

อำนาจการกักของที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของ ออกค้ำชำระค่าอากร ได้มีการบัญญัติในครั้งแรกตาม มาตรา ๑๑๒ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ เพิ่มโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕^๑ โดยกำหนดให้อธิบดีหรือผู้ที่ อธิบดีมอบหมายมีอำนาจกักของใด ๆ ของผู้คนที่กำลัง ผ่านศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากร ด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรที่ค้าง

ให้ครบถ้วน และในปัจจุบันอำนาจการกักของดังกล่าวได้ บัญญัติไว้ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐^๒ และได้กำหนดระเบียบปฏิบัติการกักของ ไว้ในประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวด ๒ การเก็บอากร ส่วนที่ ๒ การประเมิน บทที่ ๓ การกักของ และขายทอดตลาด ข้อ ๒ ๐๒ ๐๓ ๐๑ โดยกำหนดว่า “กรณีผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกไม่มาชำระค่าอากร ให้ครบถ้วนตามแบบแจ้งการประเมินอากร ภายในกำหนด

^๑ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ เพิ่มโดยประกาศของคณะ ปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ มาตรา ๑๑๒ เบญจ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้ำชำระค่า อากร อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจกักของใด ๆ ของผู้คนที่ กำลังผ่านศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากร ด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และ ถ้ามิได้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยกของเช่นนั้น ให้อธิบดี มีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาด และเงินที่ได้จากการ ขายทอดตลาดนี้ ให้หักค่าอากรค้ำชำระค่าอากรสำหรับของที่ขาย ทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน และค่าภาระติดพันอย่างอื่นอัน ค้างชำระแก่ศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้แก่ผู้เก็บรักษา ถ้ายังมีเหลืออยู่อีกก็ให้จ่ายแก่ ตัวแทนของเรือที่นำของที่ขายทอดตลาดเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนี้ แล้วยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของ จะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่วันขายทอดตลาด

^๒ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำ ของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้ำชำระค่าอากรให้อธิบดีมีอำนาจกักของ ที่ผู้นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการศุลกากร หรืออยู่ใน กำกับตรวจตราของศุลกากรได้ จนกว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของ ออกจะเสียอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และถ้าไม่เสียภายในกำหนด สามสิบวันนับแต่วันที่ยกของนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้น ออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง ให้ หักใช้ค่าอากรที่ค้างชำระ ค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่า เก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรม ศุลกากร รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นก่อน เหลือเท่าใดให้ ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ ที่ต้องชำระแก่ผู้เก็บรักษา และผู้ขนส่งที่นำ ของที่ขายทอดตลาดนั้นเข้ามา ตามลำดับ เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้วยัง มีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้คืนแก่เจ้าของ แต่เมื่อพ้นกำหนดหกเดือน นับแต่วันขายทอดตลาดแล้ว เจ้าของไม่มาเรียกคืนให้เงินที่เหลืออยู่ นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้งการประเมินอาการ โดยไม่ได้อุทธรณ์การประเมินอาการ ต่อคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ และไม่ได้รับอนุมัติให้ทุเลาการชำระเงิน อาการในระหว่างรอคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ หรือ คำพิพากษาของศาลแล้ว แต่กรณี ให้ดำเนินการดังนี้

ให้หน่วยงานที่ออกแบบแจ้งการประเมินอาการ มอบหมายให้พนักงานตุลาการผู้รับผิดชอบเสนอเรื่องให้ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการ หรือนายด่านตุลาการสังกัดของใด ๆ ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่ง ของออกที่กำลังผ่านพิธีการตุลาการหรืออยู่ในความกำกับ ตรวจตราของตุลาการด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ ชำระอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และให้มีหนังสือแจ้งเวียนไป ยังสำนัก สำนักงานตุลาการ หรือด่านตุลาการทุกแห่งเพื่อ ดำเนินการกักของของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ค้าง ชำระเงินอากร ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐”

จะเห็นได้ว่า การดำเนินการกักของนั้น พนักงาน ตุลาการมีอำนาจ และมีหน้าที่ โดยชอบด้วยกฎหมาย ในการดำเนินการกักของได้ แต่อย่างไรก็ตามใช้อำนาจใน การกักของนั้น ต้องใช้ดุลยพินิจที่เหมาะสม จะกักของ ที่เกินกว่าที่ค่าอากรที่ค้างพร้อมทั้งค่าเก็บรักษา ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่กรมตุลาการ รวมทั้งค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่นมิได้ หากมีการใช้ อำนาจกักของจนเกินเลย และเกิดความเสียหายกับผู้นำ ของเข้าหรือผู้ส่งของออก พนักงานตุลาการอาจจะถูกผู้ถูก กักของดำเนินการ ดังนี้

๑. ถูกฟ้องร้องให้รับผิดชอบละเมิด

แม้การดำเนินการกักของ ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะถือว่าเป็น

^๓ พระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิด ที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำให้ในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีผู้เสียหาย อาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ ไม่ได้

^๔ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการ ดังกล่าวไว้แล้ว และให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อ เตรียมการต่อสู้คดีต่อไป พร้อมทั้งรายงานให้กระทรวงการคลัง ทราบและปฏิบัติตามที่ได้รับคำแนะนำ”

การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งพนักงานตุลาการ จะได้รับการคุ้มครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙^๓

ที่บัญญัติไม่ให้ผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ ให้ฟ้องหน่วยงานของรัฐ แต่อย่างไรก็ตาม ตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๓๕ กำหนดให้ถ้าหากผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นคดีต่อศาล ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวน และข้อ ๓๙ กำหนดให้หากหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ ทดแทนต่อบุคคลภายนอก หน่วยงานของรัฐต้องมา พิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหรือไม่ เพียงใด^๔

๒. ถูกฟ้องร้องทางอาญา

หากมีการกักของ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก อาจไม่พอใจ และนำเรื่องไปฟ้องต่อศาลว่าตนได้รับความเสียหายจากการกักของนั้น โดยฟ้องพนักงาน ตุลาการว่าปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หากศาล รับฟ้องพนักงานตุลาการจะต้องขอประกันตัวและแต่งตั้ง ทนายเพื่อสู้คดี

๓. ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

พนักงานตุลาการถือเป็นข้าราชการ หากผู้นำของ เข้าหรือผู้ส่งของออกไม่พอใจ อาจมีการกล่าวหาว่าปฏิบัติ หน้าที่ไม่ถูกต้อง พนักงานตุลาการผู้นั้นอาจต้องถูก ดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือมีการนำเรื่องไป ร้องเรียนต่อหน่วยงานภายนอก เช่น คณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

ข้อ ๓๙ “ในกรณีหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกใน ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้น ความ รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จะมีหรือไม่ และเพียงใด เป็นกรณีที่หน่วยงาน ของรัฐจะพิจารณาไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่ในภายหลัง ซึ่ง คณะกรรมการ ผู้แต่งตั้ง และกระทรวงการคลังแล้วแต่กรณี ต้อง พิจารณาด้วยว่าจะมีการไล่เบี้ยหรือไม่ หรือจะไล่เบี้ยให้ชัดใช้เพียงใด และให้นำข้อ ๒๒ ถึงข้อ ๒๙ มาใช้บังคับกับการชัดใช้คำสั่งใหม่ ทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายโดยอนุโลม

^๕ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้อง ระวังโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันถึงสอง หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ภาครัฐ (ป.ป.ท.) ฯลฯ ซึ่งจะต้องเสียเวลาและ
หาพยานหลักฐานมาชี้แจงต่อหน่วยงานดังกล่าว

จึงเห็นได้ว่าปัญหาดังกล่าวมิใช่ปัญหาเกี่ยวกับ
อำนาจหน้าที่ของพนักงานตุลาการ แต่เป็นปัญหาการใช้
ดุลยพินิจในการสั่งกักของ ซึ่งเห็นได้จากแม้จะมี
การบัญญัติให้อำนาจในการกักของที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่ง
ของออกต่างชำระค่าอากร แต่ในทางปฏิบัติพนักงาน
ตุลาการจะไม่ดำเนินการเนื่องจากหากเกิดความเสียหาย
จะต้องรับผิดชอบตามที่กล่าวมาข้างต้น และปัจจุบันตาม
มาตรา ๒๔ พระราชบัญญัติตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐^๖
ได้ให้อำนาจกรมตุลาการที่จะดำเนินการสั่งยึดหรืออายัด
และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบอากรได้
ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลมีคำสั่ง แต่มีเงื่อนไข
ว่าต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๓ คือต้องทำการกักของ
เสียก่อน

ในปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่มีความก้าวหน้า
ในด้านการประมวลผลข้อมูล รวมถึงการพัฒนาด้าน
ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence หรือ AI)
ภาครัฐรวมทั้งกรมตุลาการ มีฐานข้อมูลต่าง ๆ ใน
รูปแบบที่หลากหลาย มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่
เพิ่มขึ้นตลอดเวลา จึงเห็นว่าการดำเนินการกักของที่
ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต่างชำระค่าอากร ควรนำ
ระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence หรือ
AI) มาช่วยในการตัดสินใจ เพื่อให้เกิดความเสียหาย
น้อยที่สุด และสามารถมีเหตุผลรองรับสำหรับผู้ต้อง
สั่งการให้กักของ โดยเห็นควรให้ดำเนินการ ดังนี้

เมื่อมีการออกออกแบบแจ้งการประเมินอากรแล้ว
ให้พนักงานตุลาการผู้รับผิดชอบดำเนินการลงข้อมูลใน
ระบบคอมพิวเตอร์

หากผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก ไม่มาชำระ
ค่าอากรให้ครบถ้วนตามแบบแจ้งการประเมินอากร
ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแบบแจ้ง
การประเมินอากร โดยไม่ได้อุทธรณ์การประเมินอากร

ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือได้อุทธรณ์
การประเมินอากร ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
แต่ไม่ได้รับอนุมัติให้ทุเลาการชำระเงินอากรในระหว่างรอ
คำวินิจฉัย ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือ
คำพิพากษาของศาลแล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการดังนี้

ให้หน่วยงานที่ออกแบบแจ้งการประเมินอากร
มอบหมายให้พนักงานตุลาการผู้รับผิดชอบเสนอเรื่องให้
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักงานตุลาการ
หรือนายด่านตุลาการสั่งกักของใด ๆ ของผู้นำของเข้าหรือ
ผู้ส่งของออกที่กำลังผ่านพิธีการตุลาการหรืออยู่ใน
ความกำกับตรวจตราของตุลาการด้วยประการใด ๆ

เมื่อสั่งการแล้ว ให้พนักงานตุลาการผู้รับผิดชอบ
ลงข้อมูลในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้ระบบประมวลผล
ระบบจะประมวลผลโดยตรวจสอบว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่ง
ของออกรายนั้น มีของที่นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่าน
พิธีการตุลาการ หรืออยู่ในกำกับตรวจตราของตุลาการ
ด้วยประการใด ๆ หรือไม่

เมื่อระบบพบว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกรายนั้น
มีของที่นำเข้าหรือส่งออกและกำลังผ่านพิธีการตุลาการ
หรืออยู่ในกำกับตรวจตราของตุลาการด้วยประการใด ๆ
ระบบจะทำการสั่งกักของรายนั้น โดยจะประมวลผลให้
เหมาะสมไม่เกินกว่าค่าอากรที่ค้าง รวมทั้งค่าเก็บรักษา
ค่าขนย้าย หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นที่ค้างชำระแก่
กรมตุลาการ และค่าภาษีอากรตามกฎหมายอื่น (ถ้ามี)
สั่งกักของ อันอาจเป็นเหตุให้มีการฟ้องร้องทางแพ่ง
ทางอาญา หรือทางวินัย ซึ่งหากมีการฟ้องร้อง พนักงาน
ตุลาการก็สามารถชี้แจงการใช้ดุลยพินิจอย่างมีเหตุผล
และระบบดังกล่าวยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์เพิ่มเติมใน
การหาข้อมูลเพื่อติดตามค่าอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งระบบ
สามารถเตือนกรณีที่ขาดอายุความฟ้องร้อง ตามมาตรา ๒๑
แห่งพระราชบัญญัติตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐^๗ ที่กำหนดให้
กรมตุลาการมีสิทธิที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือ
เสียไม่ครบถ้วนภายใน ๑๐ ปี นับแต่วันที่ไต่ยื่นใบขนสินค้า
หรือกรณีหากผู้นำเข้าหรือส่งออกล้มละลาย ซึ่งตามมาตรา ๙๑

^๖ พระราชบัญญัติตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔ ในการบังคับ
ค่าอากรที่ค้างชำระ หากกรมตุลาการได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๓
แล้ว ยังไม่ได้รับค่าอากรหรือได้รับไม่ครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจสั่ง
ยึดหรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบอากรได้
ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลมีคำสั่ง

^๗ พระราชบัญญัติตุลาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ สิทธิของกรม
ตุลาการที่จะเรียกเก็บอากรที่ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนมีอายุ
ความสิบปีนับแต่วันที่ไต่ยื่นใบขนสินค้า เว้นแต่การเรียกเก็บอากรที่
ไม่ได้เสียหรือเสียไม่ครบถ้วนนั้นเกิดจากการคำนวณอากรผิด ให้มี
อายุความสองปีนับแต่วันที่ไต่ยื่นใบขนสินค้า

แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓^๕ กำหนดให้เจ้าหนี้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลา ๒ เดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด และกรณีบริษัทจดทะเบียนเลิกห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ซึ่งตามมาตรา ๑๒๗๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์^๖ กำหนดให้ ต้องดำเนินการฟ้องเรียกหนี้สินภายใน ๒ ปี นับแต่วันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชี

^๕ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๙๑ เจ้าหนี้ซึ่งจะขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายจะเป็นเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์หรือไม่ก็ตาม ต้องยื่นให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายในกำหนดเวลาสองเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด

^๖ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๒๗๒ ในคดีฟ้องเรียกหนี้สินซึ่งห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือผู้เป็นหุ้นหรือผู้ถือหุ้น หรือผู้ชำระบัญชีเป็นลูกหนี้อยู่ในฐานะ ท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนด สองปีนับแต่วันถึงที่สุดแห่งการชำระบัญชี